

ли въ неговата държава богомилитѣ вече прекалили съ своята дързостъ? Доста вече ги бѣ трѣпѣлъ! Напраздно се бѣ надѣвалъ, че тѣ ще подкрепятъ властта му, тъй както бѣха на времето дали поддръжката си на Иваница...

Сега, когато всичкитѣ имъ общини се обявяваха открито на страната на Иоанъ Асѣня, всичкитѣ имъ главатари бѣха въ списъка на съзаклятниците — той нѣмаше вече да трѣпи вредната имъ дейность!

Дълбока тишина забулва всички прозорци. Напраздно едно младо момиче чезне въ изнемога, стиска рѣще въ безумна трѣпка, тласкано въ неизказана тревога отъ стена до стена, отъ пезула до вратата, отъ леглото до раклата.

Навѣнъ по бледото небе гаснатъ последнитѣ сини звездици.

Край моста при „Свети Петъръ и Павелъ“ отекватъ глухи удари отъ дърво и сѣкира.

Вече се издигатъ първитѣ бесимки.

28.

Изъ широкия друмъ върви прегърбенъ, парцалосъ ^{ив}божекъ, съ гула метната презъ рамо, стисналъ въ немощна дѣсница разкривенъ посъхъ. По брадясалото му лице се струи на тънки вадички обилна потъ. Дългитѣ му разбъркани коси сѣ сплетени въ нечисти кичури, посивѣли отъ прахъ. Той минава край дребни стаси, отбива се за кратка почивка, беднитѣ стопани го нахранватъ, напояватъ, за благодарность той имъ изпѣва нѣкоя пѣсень и продължава пѣтя си. А той нѣма край. Всички друмища сѣ негова родина и подслонъ. Днесъ замръкне въ нѣкой периволь или кипурия, нахрани се съ зарзали и кумбули, утре остане да пренощува въ нѣкоя жрънка, напълни просяшката си торба съ хлѣбъ, често пѣти леглото му е тревата подъ нѣкое крайпѣтно дърво. Днесъ може да свири на пазаря въ Крънъ, утре ще пѣе пѣсни въ кадето на нѣкой боляръ отъ Петровата хора.

Често по пѣтя си той срѣща парици обградени съ стражи, отправени на сѣдъ и казнь къмъ своя боляръ повелителъ. Успѣва да имъ пошълне думица за бодрость и утѣха.

Кулата